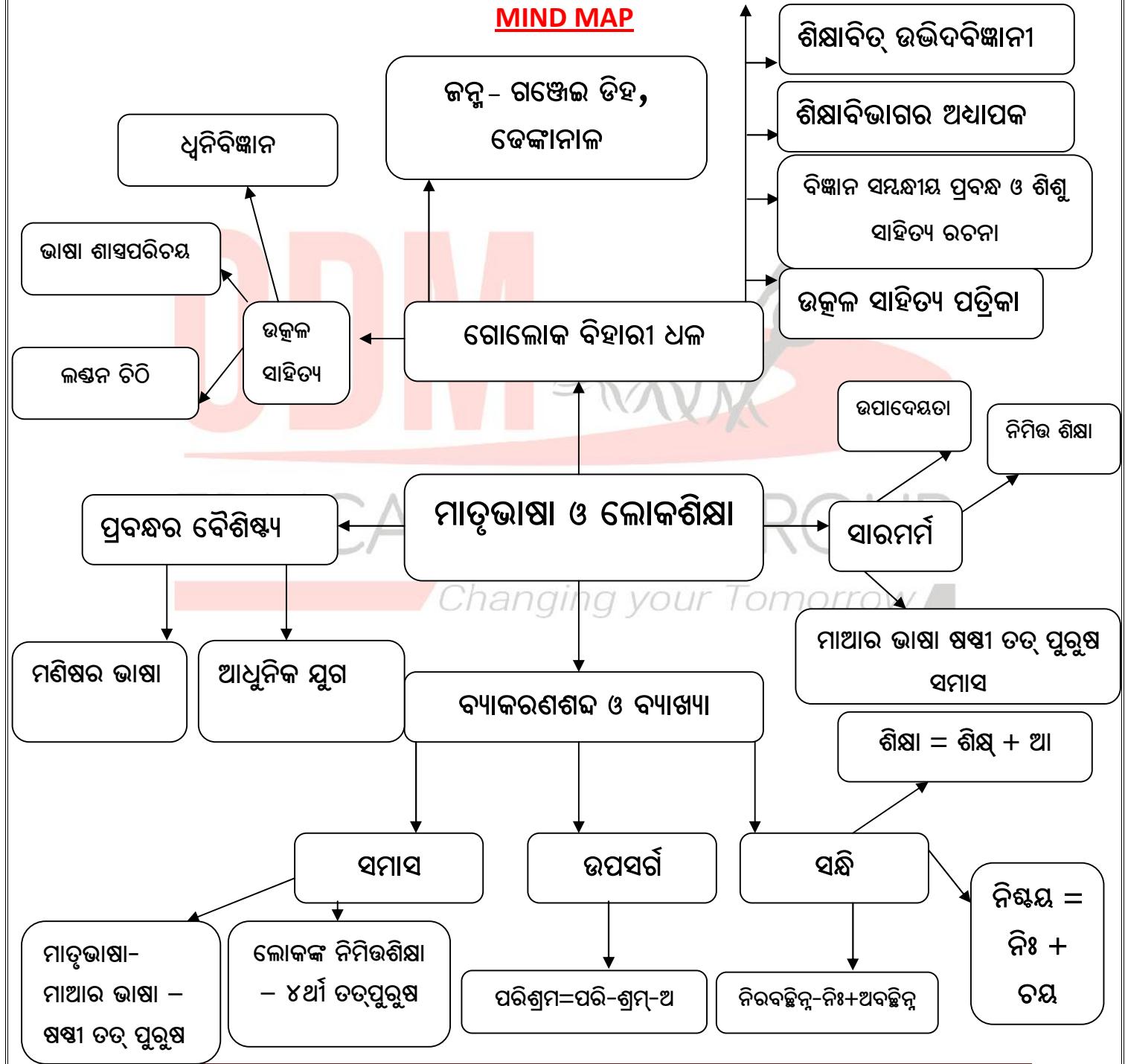

ପାଠ-୯

ମାତୃଭାଷା ଓ ଲୋକଶିକ୍ଷା

STUDY NOTES

MIND MAP

ପ୍ରାବନ୍ଧିକ ପରିଚୟ

ଗୋଲୋକବିହାରୀ ଧଳ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରବନ୍ଧ ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଣେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ । ଭାଷାତ୍ୱବିଭାବେ ସେ ବେଶ ଜଣାଶୁଣା । ପରମାର ଓ ପୁନରାଲୋଚନା କ୍ରମେ ଏକ ମୂଳ୍ୟବୋଧର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ତଥା ଏହାର ସଫଳ ପ୍ରୟୋଗଦାରା ସମାଜର ସଂସ୍କାର ବିଧାନ ତାଙ୍କ ପ୍ରବନ୍ଧର ଚରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଶିକ୍ଷା ଓ ଭାଷା ସମସ୍ୟା ଉପରେ ଆଧାରିତ ତାଙ୍କ ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକରେ ଶିକ୍ଷକ ଜୀବନ ଅନୁଭୂତି ପ୍ରତିଫଳିତ ।

ସୁଜନାଭିମୁଖୀ

ପ୍ରାବନ୍ଧିକ ଧଳ ଓଡ଼ିଆ, ସଂସ୍କୃତ, ହିନ୍ଦୀ, ଝାଙ୍ଗାଜୀ, ବଙ୍ଗାଳୀ ଭାଷାରେ ଜଣେ କୃତବିଦ୍ୟ ବିହାନ୍ ଭାବରେ ପ୍ରଥମଶା । ବୃତ୍ତିରେ ଅଧାପକ ହୋଇଥିବାରୁ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରବନ୍ଧ ସାହିତ୍ୟକୁ ଚିତ୍ରମୂଳକ ସମସ୍ୟାଭିଭିକ୍ ପ୍ରବନ୍ଧରାଜି ଅବଦାନ ଦିଗରୁ ତାଙ୍କର ବିଶେଷତା ସୁଦୂରପ୍ରସାରା । ପ୍ରବନ୍ଧ ରଚନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ସମୟ ଓ ସଂସ୍କୃତିର ପଚାନ୍ତର ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ସଚେତନ । ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତ, ଐତିହ୍ୟ, ବିଶ୍ୱପ୍ରୀତି, ନବୀନ ଅଭିରୁଚି, ସମାଜଭାବିକ ମୂଳ୍ୟବୋଧ, ବାଷ୍ପବ ସମସ୍ୟା ଓ ଜାତୀୟତାବାଦୀ ଉପଲବ୍ଧ ତାଙ୍କ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇଛି ।

ପ୍ରବନ୍ଧ ପୃଷ୍ଠାଭୂମି

‘ମାତୃଭାଷା ଓ ଲୋକଶିକ୍ଷା’ ପ୍ରବନ୍ଧଟି ପ୍ରାବନ୍ଧିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ‘ଓଡ଼ିଆ କେବେ’ ବହିରୁ ସଂଗ୍ରହୀତ । ଏଥୁରେ ପ୍ରାବନ୍ଧିକ ମାତୃଭାଷାର ଉପାଦେୟତା ସମ୍ପର୍କରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି । ମାତୃଭାଷାକୁ ସେ ଅନ୍ତର୍ବସ୍ତୁ ପରି ନିହାତି ଦରକାରୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି । ଜାତିର ଜନକ ମହାମୂଳିକ ଗାନ୍ଧି ବିଦେଶୀ ବର୍ଜନ ସହିତ ସ୍ଵଦେଶୀ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷକରି ମାତୃଭାଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲେ । ଲୋକଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ମାତୃଭାଷା ହିଁ ଉପଯୋଗ । ମାତୃଭାଷା ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକମାନେ ସହଜରେ ସବୁ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷାଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ । ଆଜିର ଏହି ଯୋଜନାମୟ ଦେଶରେ ଯଦି ମାତୃଭାଷା ଆଧାରରେ ଯୋଜନା ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଆଯାଆନ୍ତା, ତା’ହେଲେ ଯୋଜନା ସଫଳ ହୁଅନ୍ତା । ତେଣୁ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ଝାଙ୍ଗାଜୀ ଭାଷାର ଆଧୁପତ୍ୟକୁ କମାଇଦେଲେ, ଶାସକ ଓ ଶାସିତ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ନିକଟର ହୋଇପାରିବ ।

ପ୍ରବନ୍ଧର ମର୍ମବାଣୀ

ଆମ ଦେଶରେ ଆଜି ଭାଷା ସମସ୍ୟା ଦେଖାଦେଇଛି । ଲୋକମାନେ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାକୁ ଛାଡ଼ି ଝାଙ୍ଗାଜୀ ଭାଷାକୁ ଆଦରି ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜାତିର ଜନକ ମହାମୂଳିକ ଗାନ୍ଧି ଝାଙ୍ଗାଜୀ ଭାଷାକୁ ଛାଡ଼ି ମାତୃଭାଷାକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିବାପାଇଁ ଆହ୍ଵାନ

ଜଣାଇଥିଲେ । ସେ ବୁଝାଇଥିଲେ କେନ୍ଦ୍ରରେ ରହିବ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶ ନିଜର ମାତୃଭାଷାକୁ ହିଁ ଭାବପ୍ରକାଶର ମାଧ୍ୟମ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏପରିକି ଗାନ୍ଧିଜୀ ମାତୃଭାଷାକୁ ମାତୃଷ୍ଟନ୍ୟ ପରି ମୂଳ୍ୟବାନ୍ ମନେକରିଥିଲେ । ମାତୃଭାଷାର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଅନେକ କବି କହିଥିଲେ, ମାତୃଭାଷାର ଉନ୍ନତି ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ଜ୍ଞାନୀ ହେବାର ଲକ୍ଷଣ । କିନ୍ତୁ ଜଂରାଜୀ ଭାଷାର ପ୍ରଭାବରେ ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାରଧାରା ବଦଳିଯାଇଛି । ସେମାନେ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି, ମାତୃଭାଷା ନିଜାଣି ମଧ୍ୟ ଲୋକ ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇପାରେ । ଏଉଳି ଜ୍ଞାନୀମାନେ ମାତୃଭାଷାକୁ ଅବହେଳା କରିବା ଜାତିପକ୍ଷରେ ଘୋର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର କାରଣ । ଜଂରାଜୀ ଭାଷା ପ୍ରଭାବକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ଗାନ୍ଧିଜୀ ବୁଝିଥିଲେ, ଜଂରାଜୀ ଭାଷା ଶିକ୍ଷା ଓ ଶାସନର ମାଧ୍ୟମ ହୋଇ ରହିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷା ଉପରେ କେହି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବେନାହିଁ । ଏହାକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଯାଇ ସେ ଉଦାହରଣ ଦେଇ କହିଥିଲେ, ବଡ଼ ବରଗଛ ତଳେ ଛୋଟ ବରକୋଳି ଗଛଟିଏ ଯେପରି ଉଠେଇ ପାରେ ନାହିଁ, ବିଜୁଳିବତି ଜଳୁଥିବାଯାଏ ଛୋଟ ଦୀପକୁ ଯେପରି କେହି ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ଜଂରାଜୀ ଭାଷାର ପ୍ରଭାବ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାର ମହିଳାକୁ ଅନୁଭବ କରିବେ ନାହିଁ । ଛୋଟକୁ ରକ୍ଷା କରିବାପାଇଁ ବଡ଼କୁ ବାରଣ କରିବାପାଇଁ ପଡ଼ିବ, ଯେପରି ଜନ୍ମାଇଲର ଆଧୁନିକ ହିସ୍ତ ଭାଷା ମୃତ ଅବସ୍ଥାରୁ ଉଠି ରାଜ୍ୟଭାଷାରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା । ହିସ୍ତ ଭାଷାର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଅନ୍ୟଭାଷା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତାର କରାଯାଇଥିଲା । ସ୍କୁଲରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିସ୍ତ ଭାଷା ଶିଖିବାପାଇଁ ଜନ୍ମାଇଲ ରାତିମତ ଯୋଜନା କରାଗଲା । ପରିଣତିରେ ଅନ୍ୟଭାଷାକୁ ପଛରେ ପକାଇ ହିସ୍ତ ଭାଷା ଆଗେଇ ଚାଲିଲା । ଜଚଳରେ ହିସ୍ତ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଭାଷା କାରନ୍ସିଲ୍ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା ।

EDUCATIONAL GROUP
Changing your Tomorrow